

Човек има велико бъдеще!

Някой иска първото място. Има една задача, която той не може да реши. Първ е онзи, който може да извърши Божията работа, и последен е онзи, който не я е извършил. Някои ученици още не са в школата – че аз не съм ги поставил още на изпит! Душата ти трябва да бъде в непрекъснат стремеж към Бога!

Кой е ученик? Ученик е всеки, който върши само волята Божия, т.е. не живее за себе си. Ученик е всеки, който служи на Бога беззаветно.

Човек има велико бъдеще! Въдворете Царството Божие вътре във вас. Ще ви дам една работа: проучете книгата „Любов към Бога“ и извадете най-важните мисли от нея. Вижте до какви разсъждения ще ви доведе тази книга.

Ще ви дам още една

задача: направете преглед на всичко онова, което тази година сте извършили досега. Ще видите кое трябваше да направите

и не сте го направили. Да имате един отчет.

Един брат каза: „Няма време за духовна работа, понеже съм зает с много други неща.“

Учителя каза:

Когато човек иска да

има време за духовна работа, то условията ще се подобрят. Има нещо отвътре, което подобрява условията.

Аз говоря на учениците да се занимават с музика, рисуване, с някои други изкуства, с изучаване на език и пр. Те са необходими работи, но са добавъчни. А основата на всичко кое е? Основата

на всичко, най-важното от всичко, на първо място е добрият живот. Щом човек има добрия живот, Любвта, идейния живот, то всичко друго ще дойде. Когато ние мислим за Бога и Бог мисли за нас, тогава ставаме благоуханни.

Всеки ще мине по този Божествен път. Той е единственият път. Най-важните работи има отсега нататък да се учат. Трябва да започнем с опитване на методите, които има в беседите и лекциите.

Който се учи на тази Земя, ще го пратят на по-голямо училище. Днес сте дошли в школата – използвайте тази школа. До там, докъдето сте разбрали, приложете! Всеки ден прилагайте онова, което знаете. Малко, микроскопично,

продължава на стр. 2

Великите българи

ТАКА ЗАПОЧНА ИСТОРИЯТА:

Началото на лятото на 2006 г. започна кампанията Великите българи – телевизионен формат, по модел на на ВВС. Класацията вече е провеждана в редица страни.

В навечерието на Бъдни вечер, на 23 декември, приключи първият етап от националната кампания. Учителя е поставен на седмо място по азбучен ред в челната десетка. Само три дни преди финала е бил на 16 място.

От 28 януари до 3 февруари беше заснет филмът за него.

продължава на стр. 4

Момент от финалното предаване „Великите българи“ на 17 февруари по „Канал 1“.

на Вселената.

Като явление пролетта е израз на обновление за целокупния земен живот. Откакто съществува Битието, пролетта следва своя животворящ път и се явява точно на определеното време и внася импулсите на възраждането, обновлението и възкресението на всички същества. А те с трепет я очакват, защото не веднъж са опитвали нейните прояви. Не веднъж са вдъшвали нейния ведър полъх, не веднъж са възприемали нейната животворяща милувка. На тази Земя няма същество, което да не очаква с радост пролетта.

Малкото семенце, посято в недрата на Земята, трепти за повече топлина и повече светлина, за по-

Всяка година по древна традиция, оставена ни от Учителя, посрещаме с трепетно вълнение 22 март – празникът на Пролетта.

Всяка пролет има своя украса, свой дъх, свой пулс, верен на космичния ритъм

Възкресението на Природата

бър живот. Ако не е пролетта, кой ще го поведе напред и нагоре към слънчевите лъчи? Кой ще облече в нови дрехи оголените клонки? Кой ще ги накити с красиви цветове? Кой ще поведе към долините бистроструйните води, обковани от ледена обвивка и покрити от снеговите, ако не е пролетта?

Цялата природа ликува, когато повее топлият вятър! Тогава и планината проговоря на свой език и се радва, че полето е облечено в зелен губер и очаква пролетта да почне да възлиза по усойте, да облисти горите, да се разкъсват китните планински поляни. А планината знае, че само пролетта ще я пре-

образи, за да бъде голяма радостта на нейните обитатели.

Учителя ни научи да посрещаме всяка пролет не само като природно явление, вън от нас, но и като жизнено необходим психически фактор. Той съзира в пролетта скрити жизнени, психични сили, които вливат здраве и бодрост във физическото тяло. Здравият, бодрият, крепкият ученик е добър и верен работник в Царството на живата природа. Тогава скованите и догматични разбирания отпадат и облекчават душата. Тя обича ведрия простор на освободеното съзнание. Ден след ден,

стъпка след стъпка, душата и Духът изминават стръмната пътека на живота, към света на вечната и свята Божествена Любов. През такава пролет доброто се ражда, разумността надделява своеволието, светлата мисъл прониква и прогонва в забвение отрицателното.

Днес ние, застанали на това свещено място с душевен трепет на ученици от Великата Школа на Учителя, приветстваме настъпващата пролет. Тя носи за нас и за всички безценни дарове. С даровете на пролетта безкрайният път на живота ще може да се измине с повече светлина и радост.

Ние пожелаваме през тази пролет добрите семена, посети от Словото на Учителя в нашите души, да възраснат и принесат обилен плод. Добрите нравя, добрата обхода, братското внимание, сестринската грижа, сладката дума укрепват вярата и надеждата в доброто настояще и светлото бъдеще.

На нашите братя, на българския народ, на цялото човечество, на всички народи по лицето на Земята пожелаваме да се радват на траен мир, взаимно разбирателство и Любов.

Тази пролет да бъде обновление за всички ни!

Брат Борис

Свещеният кръг на Паневритмията

Двадесет и втори март. Завърта се отново колелото на природния годишен цикъл, достигнал до една от четирите си повратни точки.

Завърта се кръгът на Паневритмията, отазяващ законите на мирозданието.

Изглежда като кръг, но всъщност е спирала, която ниводи стъпка по стъпка нагоре в пътя на възход.

Спомнете си, вслушайте се отново в думите на Учителя за нейните три дяла:

„Паневритмията не е само игра, но съзнателно влизане в контакт с Ра-

зумната природа. Когато играем упражнението с любов, със сърце, а не механично, Живата природа взема участие в движението ни.

Чрез „Слънчеви лъчи“ ви направих свободни и ви заведох в света на дарбите. С такава грация да го правите, че да затрептите нещо във вас и в онзи, който ви гледа. Пристъпвайте така, като че ли не се допирате до земята.

Със „Слънчеви лъчи“ поставям една основа и затова трябва да се играят съвършено. Всички светли същества са привлечени чрез тях. При тези слънчеви упражнения ние създаваме условия съществата да слизат и влизат в нас. Правим лиги, противоречията се отстраняват, понеже упражненията неутрализират злото.

Чрез слънчевите упражнения Земята се

прониква от слънчева енергия.

При упражнението „Пентаграм“ добродетелите оживяват в човека и започват да работят в него. Това е психичното действие на „Пентаграм“. Нещо повече, тази идея се праща в света и така се съдейства да се активизират добродетелите на човечеството. Научете „Пентаграм“ за да имате успех.

Комисията по Паневритмията ви поздравява, мили братя и сестри, с Първия ден на пролетта.

Живот след смъртта на физическото тяло

Влад Пашов

Продължение от бр. 18

Тези три горни области се наричат Първо Небе в християнския езотеризъм. Тук резултатите от страданията, които душите преживяват в чистилището се всаждат в семенния атом на астралното тяло, като му придават по този начин качества за правилно чувстване, което действа като импулс към доброто и отклонява от злото за бъдеще. Панорамата на миналото се преживява и тук, но този път като основа на чувстването служат добрите дела. Когато душата съзерцава картините, които й показват как е помагала на другите, тя преживява ново всички радости, които е изпитвала, когато е правила тези добрини. Но сега душата чувства и преживява и всичката благодарност, отправена към нея от тези, на които е помагала. Когато душата съзерцава картините, които показват как тя е получавала помощ от другите, тя чувства голяма благодарност към тези, които са й помагали, само че в много по-силна форма, отколкото когато я е преживяла на Земята. А благодарността подпомага душевния растеж. Когато човек на Земята прави добро на другите, без да влага личен интерес, той преживява известно блаженство в Първото Небе. Първото небе е мястото на радост без никаква горчивина. Всички благородни стремежи на човека на Земята тук се осъществяват. То в известен смисъл е място на почивка.

Първото небе е място за блаженство за децата. Те нямат чистилищен живот, а направо от Земята отиват в Първото Небе, защото у тях още не е родено астралното тяло, което се ражда към 14-та година и което е носител на страстите, желанията и удоволствието. Тук децата се занимават с играчки и с учене, според възрастта си.

В Първото Небе учениците, артистите, художниците, алтруистите намират широко поле за работа. Учениците тук имат достъп до всички библиотеки в света. Художниците творят тук чудни картини с живи цветове, като работят с мисълта си. Музиката принадлежи на Второто Небе, което се намира в умствения свят. Първото Небе е светът на баграта, на цветовете, а светът на мисълта, където са Второто и Третото Небе, е сферата на тона на музиката, на поезията. Небесната музика е един факт, а не фигура на речта. От този свят музикантите свалят музиката на Земята, но земната музика е бледо копие на небесната музика. В Първото Небе учениците ще събират материали за своите научни работи, филантропите ще правят планове за повдигане и подобряване на човечеството и т. н.

Когато душата достигне горната граница на душевния свят, седмата област, и преминат през нея, резултатите от преживяните страдания и болки в чистилището, заедно с преживените радости от добрите дела на миналите животи

се всаждат в семенния атом на астралното тяло. Заедно те образуват това, което се нарича съвест – силата, която ни предпазва от злото, като носител на страданията и ни подтиква към доброто, като носител на щастие и радост. Тогава човек оставя астралното си тяло да се разруши, подобно на етерното и физическото. Той взема със себе си само силите на семенния атом, които ще послужат за образуването на бъдещото астрално тяло.

След като напусне Първото Небе, човешкият дух влиза във Второто небе, облечен в тялото на аза или на ума, като носи със себе си трите семенни атома – квинтесенцията на трите напуснати тела – физическо, етерно и астрално.

Докато е във физическото и етерното тяло, астралното тяло на човека е още неорганизирано и подобно на елипсовиден облак, различно оцветен. След като човек е напуснал физическото и етерното тяло, и остава само с астралното, то се изменя от елипсоид във фигура подобна на изоставеното физическо тяло. При преминаване от етерния в астралния свят човек е в спящо състояние, в състояние на несъзнание. Покъсно се пробужда и почва да се съзнава заобикалящата го свят. Но тук често се случва, че след като се събудят, хората се чудят, какво е станало с тях, те не съзнават, че са умрели, но не знаят какво е станало с тях.

Не е така при преминаването от Първото Небе във Второто Небе, което обхваща четирите долни области на умствения свят, в светът на конкретната мисъл. След като напусне астралното тяло и влезе във Второто Небе с умственото си тяло, или с тялото на аза, той е вече в едно особено състояние на съзнанието, буден е, без да може да мисли, чувства се свършено сам, но е изпълнен с един вътрешен мир. След това идва събуждането в този свят. Тук със събуждането си духът започва да чува музиката на сферите. В този свят всичко е музика и всеки тон произвежда определена цвят. И тези тонове, тази музика строи всички форми на физическия свят, защото тази музика е израз на творческото Космическо Слово, което се проявява в този свят като музика, докато в Третото Небе, трите горни области на умствения свят то се проявява като говор, като реч. Затова Учителя казва, че поезията е от по-висок произход от музиката. Всички форми, които виждаме около себе си във физическия свят са кристализирани звукови форми на първообразните сили, които работят в първообразите ни в умствения свят. Престоляването на човека в този свят е един активен период на приготвяне за ново въплъщение. Тук човешкият дух асимилира опитностите на трите издънати тела, включително и семенните атоми, за

да си създаде по-добри условия за бъдещето прераждане.

Пречистеното астрално тяло, включено в семенния атом, ще послужи като основа за създаването на новото астрално тяло, в което са вложени всички чувства и подтици. Онази част от астралното тяло, която духът така да се каже е одухотворил и спасил от разлагане и изчезване, ще осигури за следното прераждане едно по-добро жизнено тяло и темперамент. Квинтесенцията на физическото тяло, резултат на неговите действия, включени в семенния атом, ще послужи като основа за бъдещото физическо тяло и за създаване на по-благоприятни условия в живота. Във Второто Небе човек работи за приготвяване на бъдещето си въплъщение. Тук човек асимилира плодовете на последния си земен живот и подготвя условия за едно ново физическо съществуване.

Всички жители на този свят работят върху изместването на условията на Земята. Те, под ръководството на висшите същества, променят физическите форми на Земята и извършват постепенни промени, така че при новото въплъщение условията да бъдат различни. Климатът, флората и фауната се изменят от човека под ръководството на висшите същества. Така че светът, който виждаме около нас, е точно това, което ние индивидуално и колективно сме направили. Също та-

ка човек се учи тука как да си построи, пак с помощта на висшите същества, разбира се, едно по-подходящо за проява тяло. Всички хора работят съзнателно или несъзнателно при построяването на телата им в предрождения период до момента, когато квинтесенцията на предишните тела бъде вградена в новото тяло. Тогава те почват да работят съзнателно.

След като е асимилирал всички плодове на миналия си живот и е работил за промяна условията на Земята, след като се е научил чрез работа над телата на другите да си построи подходящо тяло, чрез което да се изяви във физическия свят, човешкият дух се изкачва в Третото Небе – трите горни области на умствения свят, за което споменава и апостол Павел, че е бил на Третото Небе и е видял неща, които не могат да се опишат и предадат на човешки език. Тук духът е потопен в света на вечната хармония, където човек получава импулси и сили за следващото си прераждане. Тук в този свят в човека идва желание за нови опитности и обмисля едно ново въплъщение. Тук пред погледа на духа се разкрива панорамата на бъдещия му живот на Земята в нейните главни етапи. Духът има свобода по отношение на детайлите в течение на живота. Тази панорама започва с люлката и завършва с гроба.

(следва продължение)

от стр. 1

но прилагайте всеки ден.

Всеки, който търси удоволствие, е на кривата страна, а който не търси, е на правата страна.

Нали на конете, за да не се плашат, им турят капаци от двете страни на очите. Така и Черната ложа слага капаци на хората и ги заблуждава. И тогава те имат едностранчиво разбиране.

Закон е: човек трябва да стане възприемател и проводник на Божественото; ако не възприема нещата и не ги изпълнява, той си създава своето нещастие.

Да виждаме в хората доброто, но да станем и светлина за тях. Слънцето не вижда нашите погрешки, но в слънчевата светлина аз виждам своите погрешки. Който прави това, той е на прага на влизане във вътрешната школа.

Човек да не подпушва Божественото в себе си. Когато го подпушва, той разрушава себе си, създава своето нещастие. Когато сте слизали на Земята, вие сте избрали един план, но като сте дошли, намирате друг план.

Мисли, чувствуй и постъпвай като Христа в малка степен.

Когато влизаш където и да е, ограждай се, пра-

Човек има велико бъдеще!

ви мислено светли кръгове около себе си и дълбоко дишане, и тогава влез. Тогава всички лоши влияния се премахват и се урежда всичко.

Ученикът всякога трябва да помни, че е ученик. Никога не трябва да забравя, че е ученик. И да работи.

Когато Бог ти проговори и ти каже да направиш нещо, вторият глас ти казва: „Нямам време, не си струва да бъда толкова добър, нямам средства, нямам сили.“ Вторият глас е гласът на изкушителя. Например той ти казва отвътре: „Не бива толкова да постим и да се молим.“

В човека работят тъмни духове-паразити, които искат да го ограбят. А има и други, висши същества, които му помагат и искат да го предпазят от паразитите. Човек трябва да прави нещо, за да не се подпада, но при едно малко прекъсване на съзнанието тези паразити влизат вътре в него.

Човек е странник, пътник е на Земята. Не знае кога ще го повикат, когато той не очаква. Затова трябва да е готов.

Когато човек работи в каквато и да е област и

влаги лични чувства, то кръвта отива към центъра на личните чувства, отзад в мозъка, а не към предните и горните мозъчни центрове, които имат нужда от кръв. Тогава той не може да напредва нито умствено, нито сърдечно, нито музикално. Когато човек има висок стремеж, то кръвта отива в предните и горните части на мозъка и развива висшите мозъчни центрове.

Не съжалявайте за погрешките си. Всяка погрешка, направена и поправена, е благословена. Радвай се, че си я поправил. Всички ваши погрешки ще ги турят на мене, затова правете по-малко погрешки.

Човек в разбирането си да не допуска никаква погрешка, да се изчисти абсолютно, свършено, до дъното. Разкривай всяка погрешка, която направиш. Тогава животът ти е радостен и весел. Тогава, ако е остарял човек, ще се подмлади. Когато искаш да станеш ангел, ти вече образуваш връзка с тези същества и те почват да работят върху теб. Ти привличаш вниманието и помощта им. Човек иска в един живот да стане ангел. Затова е необходимо следното: ко-

гато направи погрешка, да я поправи моментално. Това е най-добрият начин за еволюция.

Има еволюция обикновена, бавна, има средна по бързина и най-последна бърза, ускорена еволюция. Този, последният начин се придружава с по-големи страдания. Този, последният начин става, когато човек поправи всяка своя погрешка моментално.

Щом си съгрешил, иди при Бога – нищо повече. Всички трябва да върват, че е дошло времето хората да бъдат изразители на Божественото.

Една сестра каза: „Ние работим сега върху себе си, но нямаме резултат. Молим се, но не получаваме.“

Учителя каза:

Вие като работите върху себе си, то има резултат, но резултатът е горе, в душата и после ще се проектира на Земята. Ще дойде време, когато ще ви посрещнат с финикови вейки. Това са вашите добри мисли, желания и постъпки към околните.

Съвременната наука има възможност да превърне въглеродът в диамант. Трябва голямо налягане и висока температура. Греховете, които

имате – това са въглини. Трябва да ги превърнете в диамант. Това е наука. Задача ви дава Господ.

Човек трябва да е смел. Да не го е страх от погрешките и да ги изправя. Чрез погрешките той вижда къде е слабото в него. Да не се самоосъждаш, защото така ти осъждаш Господа в себе си, но покаяй се и поправи погрешката.

Един ученик, който учи, той не трябва да грешни нито в една запетая. В Божественото учение всяко нещо си има своето място. Щом нещо изоставиш, то ще ти донесе страдание. Свят човек е онзи, който не прави погрешки, и на най-малката погрешка обръща внимание и иска да я поправи.

Когато имаш безверие, безнадеждие, омраза, съмнение, смени тези страдания с любов и надежда. Сутрин като станеш, да си благодарен.

Има много методи за трансформиране на отрицателните състояния в положителни. Има същества, които са готови да ти помагат в това трансформиране. Затова се молим: „Изпрати Духа Си.“

Когато човек почне да живее за Бога, събуждат

се всички реакции, всички противодействия. Когато някой е в утеснение, в потиснато състояние на духа, трансформирането, обновлението може да дойде по много начини:

чрез вдишване на въздух, чрез ядене на малко плодове, чрез ядене на малко хляб, чрез пиене на една чаша гореща вода и пр. Защо? Защото Бог е във въздуха, в плодовете, във водата, в хляба. И като приемем съзнателно вдишване въздух, вода, плодове, хляб, чрез тях правим връзка с Бога.

Има и други начини. Имате известни отрицателни желания. Отворете Библията и вижте известен пасаж. Тези стихове трансформират. Например, седим и не можем да оправим нещо. Отвори Библията и това, което прочетеш, ще внесе нови мисли в тебе.

Когато животът на човека е безсмислен, когато е обезсърчен, да реже дърва. Това е начин за трансформиране. Тази отрицателна енергия трябва да се пласира. В бъдеще може да се уредят градини за песимисти – за копаене, за поливане, за сеене. Тогава песимизмът ще си отиде.

Разговор с Учителя,
записан от
брат Боян Боев

Среща в Арбанаси

На 3 март тази година братска работна група се събра в Арбанаси. Събра я мисълта за приближаващата Духовна нова година и стремежът към добри дела в братския ни живот.

На срещата се обсъдиха възможностите за изграждане на подходяща материална база за духовна работа в Братството. Посочи се, че братските

центрове в Арбанаси, Айтос и Варна крият добри възможности в тази насока. Те трябва да бъдат така благоустроени, че братският живот в тях да намери благоприятни условия. Би могло в бъдеще да се открие възможност и за други братски центрове. Тогава силите ще се насочат и към

Групата изпрати в молитва и действия пожелание за съзидателен братски живот през Новата духовна година.

Братският живот, като един от основните

когато сега ние, хората от Братството, градим нещо видимо с общи усилия, то всъщност съграждаме и частица от братството на Новото човечество. А когато се побратимяваме помежду си, въпреки че сме различни, въпреки че ни е трудно понякога, ние даваме своя принос за побратимяване на цялото човечество. Понякога нещо съвсем малко

– посадено дръвче, пожертвано време, сили, средства – може да се окаже насъщната капчица за възрастване на Божествената идея за братство между хората на Земята.

Такава беше насоката на мислите, чувствата и действията на братската група ентузиаста, събрала се в Арбанаси, на мястото където преди 95 години Заветът на цветните лъчи на светлината бе да-

методи за работа в Школата и като централна идея в Слово на Учителя, изисква постоянни усилия от всички нас, за да бъде приложен на Новото човечество, като универсално братство в Христовата Любов, сега се гради. Затова усилието на всеки е важно за реализиране-

то на тази идея на Земята. И

Предстоящи проекти

Арбанаси: довършване на новата кухня – поставяне на дограма, плотове, изграждане на комин, обзавеждане, монтиране на ВиК инсталация; довършване на външната каменна ограда; изграждане на външния навес. Предстои терасирането на двора и изграждане на санитарен възел върху вече направения бетонов фундамент.

Варна: заравняване и затревяване на парцел в братското лозе за Паневритмия, къмпирание; довършителни работи по санитарния възел – поставяне на душеве, тръби, фаянс, теракот.

София: подготовка на документацията за строежа на новия братски център.

Братското издателство: предстои издаването на *Протоколите от Веригата*; *Сила и живот*, том III; *Трите живота*, ООК; МОК, година II, *Паневритмия*, немски език.

Хармония, цвят и светлина

В дух на хармония, под нещото ръководство на брат Петьо Цанов, в гр. Плевен бяха проведени музикални часове. В продължение на 5 дни, във възцарилата се музикална атмосфера се разучиха много нови песни.

След единението, което предизвика изпълнението на песента „За Небесния Цар“, настъпи истинско оживление с песента „Дишай, дишай“. Вдъхновени от нея, изпяхме в „Зорите на новия живот“, „Славейчета горски“ и др.

В моментите, през които не пеехме, имахме възможността да се потопим в същността и значението на окултното пеење. Беше ни обърнато внимание върху по-различни техники при звукоизвличане, дишане, стойка на тялото и други важ-

ни компоненти на музикалното общуване.

Друг интересен елемент, на който спряхме особено внимание, беше съотношението между

цвет и тон при звученето на песните „Фир-фюр-фен“, „Давай, давай“ и др., обозначени като цветни диаграми или гра-

фични изображения на тоналните параметри. Интересна и важна друга част при музиката и пеенето се оказа взаимосвързаността между тоно-

вете, тембъра, различните качества и свойства на звука със съзвучията на планетите.

Любовта и светлината,

„Любовта - път към новата култура“

МУЗИКАЛНО-ТВОРЧЕСКА СРЕЩА В ГР. СТАМБОЛИЙСКИ

На 03.02.2007 г. от 11 ч. в Концертна зала на читалището в гр. Стамболийски се проведе музикално-творческа среща на тема:

„ЛЮБОВТА – ПЪТ КЪМ НОВАТА КУЛТУРА“

На срещата присъстваха приятели от братските общности на гр. Пловдив, Пазарджик, Септември, Брацигово, Карлово и София. Към срещата проявиха интерес и голяма група граждани, симпатизанти на Учителя Петър Дънов.

Залата беше пълна. Оживление и трепетно очакване изпълваше въздуха.

Срещата започна с изпълнения на вокална група „Дъга“ от гр. Пловдив с ръководител Надя Табакова. Прозвучаха песните „Слънцето на Любовта“, „Блага дума“, „Песен на зората“, „Ходи, ходи“, „Идват дни на радост“. След чудесното изпълнение срещата продължи с лекция на

ден на човечеството.

брат Лазар Стойчев, който много задълбочено и изчерпателно представи темата за Любовта като път към Новата култура според Учителю.

Дуо Георги и Темеужка Стойчеви очароваха препълнената зала с нежните звуци на струнните инструменти. В притихналата зала звучаха произведения на Учителя по аранжимент на Георги Стойчев. Очаровани слушателите бяха притали дъх, потопени в чудното вълшебство на музиката. В концерта се включи и малката пианистка Вероника от гр. Пловдив, която изпълни няколко кратки етюда по музика от Учителя. Бурните аплодисменти бяха награда за чудесното й изпълнение.

Вокална група „Дъ-

га“ изпълни песни на сестра Жела Николова и Ваня Рангелова.

Финалната песен „Божествена Любов“ заля залата с любов и благодарност към Бога.

Въодушевената и развълнувана публика аплодира изпълнителите, а дуо Стойчеви спонтанно засвириха „Братство, единство“. Всички се изправиха на крака и запяха, и това беше един естествен и великолепен завършек на тази духовна изява.

И както е прието срещата завърши с богата трапеза и обмяна на впечатления. За всички имаше топъл чай, плодове и храна, както и богат шанд с книги и музика.

Организационен комитет на Общество „Бяло Братство“, гр. Стамболийски

Празник в Благоевград

Навръх празника на влюбените при чудесна организация в Благоевград се проведе братска среща, посветена на Любовта и приятелството. Тя започна с откриване на фотоизложба в Американския университет под наслов „Езикът на Любовта“ на с. Елена Кацарска от гр. Дупница, с която тя отново засвидетелства Любовта си към всяко Божие творение. Изложбата откри художникът бр. Огнян Георгиев, а кратко представяне на авторката и на стихове, писани по нейни снимки направи поетесата Мариана Александрова от Дупница, която преди броени дни получи своята поредна международна награда за поезия. Свои стихотворения, посветени на празника, прочете и съпругата на завърнали се скоро на зам.-кметския стол в Дупница Велизар Аспарухов - Лици Аспарухова, която наскоро издаде първата си стихосбирка. Братската среща продължи с концерт на с. Надежда Няголова (цигулка) и бр. Божидар

Симов (китара) с песни на Учителя Беинса Дуно от съвместния им албум. Силно впечатли присъстващите лекцията, посветена на Деня на влюбените, на тема „Женитбата“, изнесена от бр. Константин Златев. Братска вечеря събра приятелите около трапезата, където освен кулинарни изненади и интересни разговори, приятни емоции с изпълненията си поднесе и оперният певец бр. Ботьо Янчев от Благоевград, който шеговито доказа колко е популярна македонската музика, особено когато звучи на италиански език като „O, Sole mio“ и други канцонети. Легендата разказва, че когато на този ден приятели и влюбени вечерят заедно, истинското приятелство и Любовта ще ги свързват навеки. Така братя и сестри от София, Велико Търново, Габрово, Благоевград и Дупница, обединени от Божественото учение на Учителя Беинса Дуно и вдъхновени от Божията Любов, се врекоха във вечно приятелство.

Валентин Боков

От братската група в Плевен

Една преживяна опитност

Всичко, което се случи около „Великите българи“, е една преживяна опитност, която има дълбок духовен смисъл и за която искам да ви разкажа.

Никога не съм очаквал Учителя да се появи в телевизионно предаване, което прави оценки на качества и идеали, но следях класацията, както повечето българи. И когато той се появи в първата 10-ка, оставяйки след себе си дори Свети Иван Рилски, почувствах, че Учителя иска да ни подсказва, че идеите вече времето, което той е определил, за да намери своето място между българите и славянството. За всички нас беше голяма изненада и радост признанието на българския народ. Най-сетне Учителя зае достойно място сред Великите българи!

За всичките останали от 10-те учим от 1-ви клас, празнуваме дните, свързани с живота им, живеем на улици и площади с имената им, те отдавна са се превърнали в архетипи на съзнанието ни. Те са нашите най-велики. Учителя е единственият, за когото нищо не се учи и знае, никъде не се говори, медиите мълчат. Минали са само 62 години от заминаването му от този свят. Той е живял последен във времето в сравнение с останалите, а ние знаем, че в Духовния свят нещата са огледални, или както казва Писанието: Последните ще станат първи... И станаха! За Учителя няма невъзможни неща. И не случайно той се нареди между Апостола на Свободата и Основателя на Българската държава! Учениците и журналистите не бяха подготвени. За тях това наистина беше изненада, за нас – също.

След класирането на Учителя в „10-те“ идваше ред на филма за него. Беше много важно в каква светлина и как ще бъде представен. Регламентът изискваше всеки от избраните да има застъпник. Идеята на филмите беше не да запознаят зрители-

те с личността и величието й в исторически план, а как тази личност живее днес у хората. Едва ли някой от Братството би си помислил, че може да „защити“ Учителя, но застъпник трябваше да има и екипът от предаването държеше това да бъде персонаж максимално близък до живота и идеите на Братството. Още в началото на разговора стана ясно, че няма човек на планетата, който да представи достатъчно добре Учителя, от каквато и да било гледна точка или позиция. Според изискването на Би Би Си филмът трябваше да бъде „реали-

Работен момент от филма

ти“ – разказ през погледа на застъпника. Признавам, че първите филми от поредицата – за хан Аспарух и цар Борис – бяха шокиращи за нас. С новаторския си подход те ни накараха да изтръпнем и да предположим какво би могло да се случи и каква отговорност носим. Безспорно филмът за Учителя щеше да бъде очакван с най-голям интерес.

Бързо се сработихме и усетихме с екипа на „Великите“. Това бяха интелигентни и чувствителни млади хора. За нас беше важно представянето на една нова и различна гледна точка към делото на Учителя. По време на снимането усетихме верния подход и уважението към Учителя от страна на сценариста Димитър Стоянович. Той спазва в голяма степен биографичния модел, който му дадохме,

без да прави компромис с първоначалния замисъл и конструкцията на филма. И той, и режисьорът Христо Живков се съгласиха да разделим дикторския текст с мисли, дадени от Учителя. Изборът на цитати и фотоси, цялостното подреждане на огромното количество материал, общата сюжетна линия, търсените филмови ефекти, монтажът са техен собствен избор, от който личи професионализъм и... работа с много любов. В БНТ този филм беше признат за един от най-добрите във всяко отношение.

Благодарен съм на Нето, че изпрати именно

явно не беше подготвен за това и не можа да реагира на ситуацията, особено след като беше поправен от нашият отбор, че Петър Дънов не е религиозен водач, а духовен учител. След това и до края на предаването на нашите застъпници думата не беше давана. Той предпочете да води дискусиата в духа на постиженията на Великите и тяхната история. Заради това, че разговорите бяха предимно на историческа тема, остана неизказано нещо много важно, а именно: Гласуването за тези най-велики българи е свързано с техния огромен духовен принос за българите и славянството! Именно те са вдъхновителите на новите идеи, които впоследствие са станали нов бит и култура на нацията ни! Това наистина са титаните на нашата духовност и не могат да бъдат разглеждани само като исторически личности. От което естествено можем да заключим, че българите всъщност избраха създателите на духовното ни наследство. Съвсем не случайно на Учителя беше дадена най-високата оценка и за милосърдие, и за наследство!

Всички тези духовни колоси са се проявявали в моменти на криза и отново са ни възраждали.

Днес, влизайки в Европа, ние повече от всякога имаме огромна нужда от духовност и от съзнание за национална принадлежност към род и култура, от достойнство и самочувствие. И можем да получим това, когато се обърнем към корените на великото Дърво на живота, което ражда плодове на добродетелите, които съществуват от памети века и ни се предават чрез Великите Посветени на Духа.

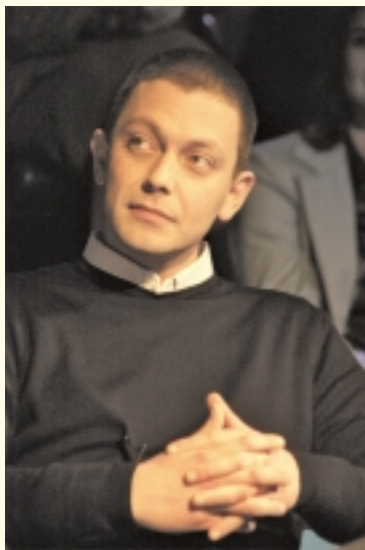
Странно и неприемливо изглеждаше Учителя да бъде включен в категория или поредица, пък било то и на най-великите, но тук можем да направим една аналогия. Така, както Христос оставя великия пророк Йоан Предтеча да върви пред Него и да подготвя Пътя Му, така и Учителя остави пред себе си Апостола – това най-чисто и свято име в нашата родова памет. И още един интересен исторически факт: в началото на своя духовен път Васил Левски е ръкоположен за дякон с духовно име Игнатий и точно през 1864 г. – рождената година на Учителя – той захвърля расото и килимняката и се посвещава на народоосвободителните борби, за да „загуби само себе си или да спечели цял народ“!

И Йоан, и Левски са символи на велика саможертва пред Абсолютната същност, която иде след тях, за да прославя Името Божие.

Андрей Грива

Екипът за нас...

Димитър Стоянович, сценарист

Изненадата Петър Дънов за мен беше приятна, защото както всички, знаех, че има такъв човек, такъв философ, учител, и нищо повече. Не съм чел, не съм познавал негови последователи. Сега имам възможността да се запозная и не съм разочарован. Смятам, че заради това филмът се получи, беше един много

приятен процес.

Прочетох всичко, което имах на разположение за и от Петър Дънов, прецених кое ще е най-важното и кое би ме накарало да остана пред телевизора. Имаше богат избор. Трябваше да се намери тънката граница между най-важното и най-интересното.

Най-симпатично в Учителя ми остана цялостното му разбиране за света – прекрасно и красиво, заслужава си човек да се вслуша в тези послания. Това, което разбрах е, че красотата и добротата преобладават – и е радостно.

Мисля, че хората, които вярват в идеите на Учителя, са щастливи хора.

Христо Живков, режисьор

За мен класирането на Петър Дънов в 10-ката не беше изненада, стана ми приятно, че там има човек като него. Това показва, че българинът може да варира в мислите си и да се обърне към корените си. Кое то значи, че нещо се случва. Другите 9 ни съпътстват от деца, докато за Учителя никъде нищо не се е споменавало. Голямо е предизвикателството да се прави филм за човек, който дълго време е бил игнориран и тикан умишлено в ъгъла. Винаги има нещо съмнително, когато една личност, която е толкова изследвана в чужбина, тук е забравена – това значи, че има една нарочност. България има един голям грях: държавниците не са оставили нито една индивидуалност да вирее.

Това беше най-очакваният филм от 10-ката. Исках да го пресъздам с толкова неутралност, че да бъде разбран както от човек, който нищо не знае, така и от негов последовател, та дори и от негов враг. Тази мекота във филма се усеща. Неутралното представяне със сигурност спечелва хората, които не знаят нищо за Петър Дънов. Отзивите за филма бяха страхотни.

За срещата му с Мел Гибсън и ролята на апостол Йоан във филма „Страстите Христови“

През лятото на 2002, бях поканен с филма "Занаятът на оръжията" на фестивала "Изола Тиберина" в Рим. По това време Мел Гибсън правеше кастинг за „Страстите“, който бе решил да снима в Италия. В последния ден се явих на кастинга. Присъстваха кастинг-режисьорката Шейла Мейн и Мел Гибсън. Той ме накара да прочета няколко изречения на арамейски. Много труден език, но интонационно и тонално е най-близък до българския. Шегувахме се, смяхме се дълго. След това поиска да види копие от "Занаятът на оръжията" на Ермано Олми, съвременник на Фелини, в който изпълнявам ролята на Джовани ди Медичи. Джовани е племенник на папата и избивал противниците си нощем, по тъмно. Филмът се занимава с доблестта и честта,

продължава на стр. 5

Христо Живков в ролята на Йоан

Така започна историята

от стр. 1

На 7 февруари в 9.00 ч. в сутрешния блок на БНТ гост беше Андрей Грива по повод на предстоящото излъчване.

Същия ден в 21.00 ч. беше представен филма за Учителя.

На 11.02 радио FM + излъчи тричасово предаване за Учителя.

На 17.02 на живо по БНТ беше проведено финалното класиране. За Учителя гласуваха 19247 души и така той се класира на второ място след Левски и преди хан Аспарух.

Всяка от 10-те личности беше оценявана по 5 критерия: лидерство, смелост, състрадание, гений и наследство.

За смелост на първо място е Левски, Симеон, Ботев, Аспарух и Учителя.

За състрадание на първо място е Учителя.

За гений на първо място е Ботев, на второ – Учителя.

За наследство на първо място е Учителя, следван от Симеон, Кирил и Методи, Аспарух и Борис.

До 10 март 2007 г. в 12 национални вестника излязоха обширни материали за Учителя.

Христо Живков, режисьор

от стр. 4

който изчезват от бойното поле с появата на огнестрелното оръжие.

След това ми се обадиха и казаха: „Честито, третата роля, на Йоан, е твоя!“ Този филм е единственият, който представя Христос от съвсем различна гледна точка и който Го сваля от иконата при нас. Богът сред нас, от плът и кръв, с кръвящо тяло и болка. Основната идея на Мел Гибсън беше да покаже човешката страна на Христос. Този филм се направи в много важен момент, когато човечеството е в колелца на материята и егоизма. Той е една проверка за хората. Направен е от благодарност към Бога, без мисъл за печалби. Мел Гибсън е човек вярващ, много религиозен, той е проводник. Не съм срещал друг човек с такава енергия. Общува с всеки – от последния човек от масовката до първия актьор, без разлика. Когато валише дъжд, се събличаше, за да бъде съпричастен с другите.

Не говори много на актьорите. Има дарбата да те усети, кога да поговори с теб, кога да премълчи. С мълчанието си казва много повече. Следедна такава тишина преди началото на снимките, му пожелах посланието му да бъде прочетено, и започнахме...

Единственото, което ми каза за Йоан, бяха чудесата, които после са му се случили. Той е единственият, който умира от ненасилствена смърт, не е убит от римляните, нито от фарисеите. Четири пъти ми повтори, че Йоан е бил поставен в казан с врящо олио и е изваден от там без никакво поражение.

Йоан е най-трудната и най-лесната ми роля. Аз не спирах да се моля и да уповавам на Бога и на Йоан – да ми даде сили да се докосна до него... Не четях Библията по време на филма, за да не ми влияе. Преди филма правех на всеки три месеца пости, тогава четях много. Мисля си, че Йоан не ме е оставил и затова е лесна ролята. Трудна е, заради респекта ми към тази личност; 5 месеца тежба – дали съм достоен за ролята. И се чудя какво ли му е било на актьора, който игра Христос?! Аз съм от 21 век, с всичките изкушения на времето. Библийските филми са най-трудни за правене, има вероятност да приносиш герою и това е голяма отговорност.

Следващата ми роля беше на Свети Стефан във филма на един италиански режисьор, заснет в Тунис. Разказва за едно разследване в Римската империя на всички апостоли. Участват още Мърей Абрахам и Орнела Мути.

Последният филм, в който участвам, е на Саверио Констанцо за търсенията на един човек в Йезуитския орден в Италия. Премиерата му беше току-що на кинофестивала в Берлин. Един от често задаваните въпроси към режисьора на филма е защо точно българин играе главната роля, а не италианец. Отговаря: защото има тъга в очите му.

Знак и медийна игра

ПОГЛЕД КЪМ СЛУЧИЛОТО СЕ НА 7 ФЕВРУАРИ 2007 Г.

Когато в края на 2006 г. направихме преглед на събитията в братския ни живот, установихме ярко изразения характер на изтеклата година, това, че сто години след Първия събор на Веригата Братството навлиза в нова фаза, намерила израз в по-интензивните връзки помежду ни, в стремежа ни към по-пълноценно общуване, към истинско духовно единение.

Тогава никой от нас не обърна внимание на обявената през лятото телевизионна кампания „Великите българи“. Но всичко се завъртя бързо, шумно и весело, също като на панаир се заредиха имената на „президентите“ за „велик българин“. Виждайки между поредицата от псевдовеличия името на Учителя, ние се стреснахме. Как, що за щуротия? Учителя, редом с „тези“, да се състезава за първото място? Едни си казаха: „Да не обръщаме внимание, това е светска игра“; други си мислеха: „Ами ако зад това детинско лекомислие се крие някакъв знак и възможност за нещо добро и разумно?“ По някое време се чу призив за участие, но бързо заглъзна, а и нямаше никакви „директиви“ от ръководството. Всичко потече според основния принцип на Бялото Братство – свещено зачитане на свободната воля. Всеки сам решава да даде да се включи в играта, или

не. По това време Братството, послушало гласа на Учителя в себе си, през една декемврийска нощ създателно и волево подаваше ръка на сънародниците си, а някой невидимо градежност и нова картина във видимото на нацията ни.

Когато няколко дни по-късно видяхме името на Учителя сред първите десет, ахнахме. Не знаехме да се радваме ли, или не. И все пак се зарадвахме. Казаха ни: „Как може? Светски хора с техните игри и игрилки, разбираме, но ние, окултни ученици, да се радваме на такива неща – та това е някакво си шоу.“ И въпреки това знаехме, че ако Учителя реши, може да използва дори и тази лековатата форма. Всичко може да се превърне на добро, в условията за проява на Божественото, за духовна работа. Знаехме, че случващото се не става без волята на Учителя. Учудихме се, че българският народ през всичкото това време е знаел кой е Учителя, но едва когато го попитаха, каза думата си (нещо така характерно за народопсихологията ни). Имаше и гласове, които подеха предположения от рода на това, че хората от Братството с многократните си гласувания са наложили Учителя. Едва тогава се сетихме за статистиката на книжния пазар в България, за факта, че Учителя е най-

популярният български автор в момента, че томовете с неговите лекции и беседи са едни от най-издаваните и купувани книги у нас. Кой купуваше тези книги? Незнайният български читател, чиито глас се чу дори сред врявата на медийния шоу-бизнес. И този глас заявяваше ясно и категорично кой е Духовният водач на България днес.

От този момент събитията протекоха скоростно. Братството направи първите си стъпки в публичното пространство по необичаен за негово време начин – излезе пред Националната телевизия в най-гледаното за момента предаване като защитник на Учителя. Трябваше да видим как най-святото ни ще застане пред проекторите на шоу-бизнеса на ХХ век, сред медийния шум, и един от нас ще трябва да защитаваше Учителя. И това ако не е изпитание. Изпитание на всичко, което сме възприели, разбрали и приложили от Словото. Изпитание на способността ни да преведем Учение, дадено за окултни ученици, на езика на широката публика; изпитание на способността ни да се държим уравновесено, адекватно на ситуацията, да не изпадаме в крайности да прокламираме по отблъскващ начин идеите и делото на Учителя; изпитанието да се държим като ученици – естествено, неназрапащо се, да говорим разбрано, яс-

но, отзивисто. И ако опонентите са се надявали, че ще минем мярата, като проявим нещо „сектантско“ или фанатично, то за наша радост това не се случи.

Но продължи да се случва стремителното навлизане на интереса към Учителя в публичното пространство. Заредиха се статии в почти всички вестници. Досега се мълчеше и всички се правеха, че не забелязват мястото и делото на Учителя в националната ни култура и духовност. А и Братството не правеше кой знае какви усилия в тази насока, успокоявайки се с факта, че следва „проповедта на теменужките“. Но сега Учителя реши „да излезе наяве“. И ние след него, колкото сме готови, ще го последваме. Сега медийното, културално и научно пространство започва да проглежда за Учителя, да осмисля делото му, вероятно и Учението му. Това вече се случва, и то доста интензивно. Вестниците публикуват статии за Учителя, и то такива, каквито и не сме помисляли – без предубеждения, без предразсъдъци, свободно и умно те виждат величието на Учителя, осмислят случилото се. И това е само началото.

Къде е нашето място в това пространство на проглежданата за Учителя българска душа? Отново изборът, свободата и отговорността е на всеки един от

нас. Няма „директиви“. Образува се животно на Учителя. И път има – Словото му; и възможност за осъществяване има – разумното ни усилие. Защото т.нар. „хора от света“ са много активни. Те ще ни претеглят на везната на настоящето – 63 години след заминаването на Учителя. Ще опитат плодовете ни, сътворени от нас под светлината на Словото, ще видят мостовите, които сме изградили между нас, сънародниците ни и човечеството. И ще стане видно дали сме се отделили, т.е. станали ли сме „секта“, или следваме завета на Учителя си – да не се капсулираме по никакъв начин. Видно ще стане и доколко сме оживили Учителя вътре в нас. И дано сме истински! Защото Учителя ще поведе народа си български, Божия народ.

Какво има да се случва, още не знаем, а не знаем, за да сме свободни, когато избираме себе си. Но едно е сигурно, и когато ни хулят, и когато ни приемат, ние оставаме ученици, а външните условия са просто подходящите учебни пособия за дадения момент.

Ще имаме будността и крепката връзка с Веригата, и силата да изпълним задачите си. Всичко това ще бъде за Слава Божия и за благото на всяка човешка душа.

Соня Митева,
Варна, март 2007 г.

в-к 24 часа, 27.12.2006 г. *Топ 10 на Великите българи* ...проф. Ив. Илчев и социологът Х.Александров

– ако трябваше да определят личностите в топ 10, биха посочили същите, като единствената изненада за тях е присъствието на учителя, философа и основателя на Бялото братство Петър Дънов.

в-к Глас, 5 януари 2007 г. *Петър Дънов сред десетте най-велики българи*, Елена Кацарска

Учителя е най-четеният и най-превежданият автор в България

...Богатото културно, историческо и духовно наследство, което ни е оставил Петър Дънов в Слово, около 200 музикални произведения, Панаевитмия. Именно това богатство, завещано ни от Учи-

теля Петър Дънов, го нареди сред първите 10 най-велики българи.

в-к Труд, 19 февруари 2007 г. *Петър Дънов и хан Аспарух са в първата тройка на класацията*, Валерия Велева

... Идеологът на Бялото братство „грабна среброто“ в оспорваната битка с основателя на българската държава хан Аспарух. Дънов, който с учението си е прославил България по света, превари хан Аспарух в нощта на финала.

в-к 24 часа - 19 февруари 2007 г. *Левски е най-великият българин следва го Петър Дънов и хан Аспарух*

Анкета със застъпниците: Петър Дънов е имал много последователи, но по време на социализма, името и делото му са били забранени. Рад-

вам се, че въпреки това не е забравен. Приемам това класиране като своеобразна реабилитация на Учителя, направена главно от хората с духовни интереси в България.

в-к СЕДМИЧНА ПОЩА - 24 февруари 2007 г. *Трябват ни прости правила за добри резултати*, Ася Карькова

...провеждането на тази ТВ игра и получения краен резултат, не са ли повод реалната личност Петър Дънов да намери място в учебниците по история? Все пак науката изследва действителността такава, каквато е.

в-к 24 часа - 28 февруари 2007 г. - *Петър Дънов спаси душата на българите*, Пенчо Ковачев

...Това второ място носи духовно послание. Българите имат нужда от духовност и я намират чрез Учителя Петър Дънов.

...Няма човек, който да се интересува от духовното и да не стигне до Учителя.

в-к Седм, 28 февруари -6 март 2007 г. *Бог, пред когото се прекланя племето, а не нацията*, Иво Берков

Още в края на двайсетте години на миналия век Дънов прави в България това, което светът, или поне неговите духовно развити прослойки се опитаха да направят едва половин век по-късно – да обединят всички хора, които търсят нравствено, верско и духовно извисяване, в единна духовна общност. Да предложат на света друг, нов, по-различен, по-извисен, по-малко користен, по-човешки

и по-благороден набор от ценности.

в-к Монитор - 28 февруари - *Играта, Народът, Държавата*, Милко Кръстев

...Новото време на българите идва и с обновлението на вярата и религията. Дънов проповядва мъдростта на Истока и Запада, претоткрива за българите, че Бог е Любов, отваря душите им за Космоса, възпитава ги да живеят в душевно здраве, за да общуват с Космическите сили, със Слънцето...

След йеродякон Игнатий, наречен Левски, по нашата земя проповядва истински духовен Учител.

в-к Всичко за жената - 1 март 2007 г. *Боготворени или охуляни, Дънов е част от духовната история*, Вера Дачева

...Петър Дънов се подреди на второ място сред Великите българи...Този факт разбуни духовете и предизвика противоречиви реакции. И приживе, и десетилетия след смъртта си, Дънов е бил възхваляван и заклеймяван. Велик или не, той е създал свое философско учение, което е част от културното и духовното ни наследство.

в-к Стандарт, 3 март 2007 г. *Дънов връща диамантите на евреите*, Иван Д. Спасов

... Факт е, че доста българи се изненадаха от тази номинация, но я приеха и се замислиха. Защото всеки шоу-годе интелгентен човек е чул името на този мислител, хуманист, религиозен мис-

тик, основател на Българското и на Всемирното Бяло братство.

... Факт е, че Беинса Дуно – каквото е духовното име на Учителя на Всемирното Бяло братство, е защитил своя ороел на честен човек, хуманист и духовен водач на една, макар и малка, част от българските християни.

в-к 24 часа - 6 март 2007 г. - *За втория в списъка на великите българи*, Евгени Дайнов

... С 19 000 гласа гражданството нареди Петър Дънов на второ място след великите българи. Ще рече – в БГ-то има поне 19 000 духовно просветлени индивиди. Поразително е медийното мълчание за втория по величина българин. Това ни казва нещо, което си знаем отдавна – че не си ценим човешкия капитал.

...класирането на Дънов до Дякона е знак за европейския потенциал на нацията.

в-к Про и Анти, бр. 10, 9-15 март 2007 г. *Учителят Дънов*

Мислител, философ, пророк, Посланик на Духа, или просто Учителят...

... Може да се каже, че Учителят е предвестник на Новата епоха, епохата на Водолея. Разкрива пред нас осъществяването на бъдещите човешки стремежи и осъзнаване на единството и целостта на живота във всички негови прояви.

... Това учение съдържа в себе си семената на цяла една следваща култура.

Отглас в пресата

ОСНОВНИТЕ УЧЕНИЯ НА ФРЕНОЛОГИЯТА

КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ФРЕНОЛОГИЯТА ОТ УЧИТЕЛЯ, ПУБЛИКУВАНО В СП. РОДИНА ГОДИНА III, КН. 1, 3, 6, 7 ОТ 1901 Г. И КН. 2 И 3 1902 Г.

(продължение)

Устройство на мозъка и черепа

Мозъчни лобове. Всяко полушарие на мозъка е разделено от анатомите на три части, наречени лобове – преден, среден и заден. Границите, които разделят тези лобове помежду им, са добре определени само от долната страна на мозъка. Те се простират през полушарията. В предния лоб се помещават центровете на умствените способности. По-голямата част от средния лоб е заета от центровете на наклонностите, а задният – от центровете на домашните и обществени чувства. Някои от по-новите анатоми, като Грациолет, Търнър, Хъкли и други, като намират старото подразделение не дотам определено, усвоили са друго деление, което включва пет лоба, наречени съответно челен, теменен, слепоочен, задтилен и централен или средоточен. На тези лобове граници са много по-определени от някои вдлъбнатости. Четири от тях са в съприкосновение с черепа, последният – централен или вътрешен – съответства на областта, известна под името остров на Реил.

Мозъчни мембрани (ципи). Помежду външното лице на мозъка и вътрешната повърхнина на черепа са поставени

три отделни мембрани. Тази до мозъка е наречена пиа матер. Тя е твърде тънка, прозрачна и деликатна мембрана, която потъва и обвива гънките, и служи като преносвач на кръвоносните съдове. Отгоре пиа матер има други два слоя от още по-тънки мембрани, наречени туника арахноидея по причина на своето сходство с паяковата мрежа. От противоположните лица на тези два слоя се отделя една жидкост, която ги маже и ги предпазва да не се прилепят една о друга. Третата и най-външна обвивка на мозъка е дура матер. Тя е тънка, но корава непрозрачна мембрана, която обвива мозъка и силно се прикрепя вътрешното лице на черепа. Тя прилича по вида и службата си на кожената ципа на яйцето. Тя отделя костния материал за устройството на черепа. Ако целият череп на някой здрав човек би могъл по такъв начин да се отстрани, щото да остане дура матер не повредена, последната наново щеше да започне да образува черепните кости и щеше да продължава процесът дотогава, докато новият череп се образува. От това следва, че твърдото вещество на черепа е в

зависимост от меките вътрешни части в него и служи да ги варди от външни влияния.

Постоянен процес на поглъщане и депозиране се извършва във веществото на черепа и всяка забележителна промяна във формата и величината на мозъка се отразява и на повърхността на лоба. Черепът постоянно се приспособява на нарастването на мозъка от детинство до зряла възраст и в стари години или болест той претърпява умаление, съответстващо на намалението на мозъка. В случай на хидроцефалия или водянка в мозъка, когато процесът на болестта е бавен, тъй щото остава време за депозиране на костни вещества, черепът често нараства до извънмерна големина.

Мозъкът, който е център на всичките чувства, сам по естество е нечувствителен. Ако интуитивните или обвивките на мозъка се отстранява, неговото вещество можеше да се извади вън като ябълка. И ако се вземеше грижа да се не произведе налягане надолу върху медула облонгата, никаква болка не щеше да се изпита или почувства.

Кръвоносната система на мозъка е доста-

точно съвършена и добре приспособена да го снабдява с голямо количество кръв. Според Хален една пета от всичката кръв, що излиза от сърцето, отива в мозъка. Мюнро обаче я пресметва на една десета.

Кости на черепа. Костите на черепа, които покриват мозъка, са осем: една челна, две теменни, две слепоочни, една тилна, една клинообразна и една решетъчна. Тези кости са съединени една с друга по един здрав начин – посредством назъбването си, което краищата на костите притежават. Тия назъбени краища са така устроени, че могат да влязат едни в други и така служат да свързват костите на черепа. Свързките, които така се образуват от тези съчетания на костите, се наричат шевни ръбове.

Челната кост образува челото, една част от покрива на носа и орбитите на очите. В детинство тази кост е двойна: тя се състои от две главни кости, които постепенно се срастват заедно. Понякога обаче тя остава двойна през целия живот – едно състояние, дължимо може би на мозъчното възбуждение. Съединени с челната кост посредством горния шев, който мина-

ва през върха на главата, са двете теменни кости, които образуват по-голямата част от върха и страните на лоба. Линията на съединението на тези две кости е известна под името сутура сагиталис или стреловиден шев.

Слепоочните кости са поставени от страните на черепа около отвърстието на ушите и са свързани с теменните и тилната кости чрез шевове. Долната задна част на тези кости образува издадеността зад ушите, която се нарича мастоиден процесус.

Тилната кост образува основата и задната част на лоба над шията. Тя е съединена с двете теменни кости посредством ламбдоидния шев, така наречен от своето подобие на гръцката буква ламбда. В централната област на тази кост се намира една издаденост, която се знае под името тилна опашчица.

Клинообразната кост е поставена в предната част на слепоочната област.

Ситообразната (решетъчната) е една по-реста или клетъчна кост, поставена между орбитите в покрива на носа.

По-голямата част от черепа е направена от

две пластинки, между които е поместено едно питено (спонгиозно) вещество, наречено диплое, през което малки кръвоносни съдове кръстосват към различните части на черепа. Това костно вещество е почти еднакво дебело навсякъде, тъй щото двете пластинки на черепа са донякъде паралелни.

(следва продължение)

Остарели и чужди думи:

Водянка (рус.) – увеличено натрупване на течност в телесен орган.
Дура матер (лат.) – твърда главно мозъчна обвивка.
Жидкост (рус.) – течност.
Занят (рус.) – зает.
Интегументум (лат.) – обвивка.
Мастоиден процесус (лат.) – брадавицовиден израстък.
Медула облонгата (лат.) – продълговат мозък.
Назван (рус.) – наречен.
Пиа матер (лат.) – мека главно мозъчна обвивка.
Полушарие (рус.) – полукълбо.
Сутура сагиталис (лат.) – стреловиден шев.
Туника арахноидея (лат.) – паяжиновидна главно мозъчна обвивка.
Хидроцефалия (лат.) – увеличено натрупване на ликвор в главния мозък.
Чувство (рус.) – сетиво.

Науката и възпитанието какво е новото на последното издание

Тази книга, макар и претърпяла осем издания до момента, остава не достатъчно изследвана, а до голяма степен и непозната като съдържание от нас последователите на

Бялото Братство. Все пак „Науката и възпитанието“ е не само първата книга на Учителя, но и единствена по своя характер, излязла лично изпод неговото перо. Малка по

обем, но изключително концентрирана като мисъл, тя е една своеобразна програма, въведение, в това, което по-нататък се сваля в беседите и лекциите. Там се въвеждат за първи път основополагащите идеи и терминология в последващото Словосимфония.

Науката досега не е обръщала сериозно внимание на Учителя като самороден и самобитен културен и общочовешки феномен. Но не бива ние да се сърдим на тази наука, а да започнем да говорим на езика, който тя разбира и да използваме методите познати й до момента. Нашата настояща задача е да предадем това Учение на българския народ, а хората на мисълта са неотменна част от него. Това в общи линии бяха движещите мотиви за избора на подхода приложен в последното издание на „Науката и възпитанието“ от Университетско издателство „Св. Климент Охридски“.

Предлаганото ново преработено издание продължава линията, предначертана от самия Учител и конкретно реализирана от Георги Радев, за осъвременяване на текста и представянето му пред-широка читателска публика, включително и научна. Разглеждането на книгата от страна на специалисти от различни области на науката ще спомогне да се оцени съдържанието се в текста непременното знание.

Като технология това издание представлява сложна амалгама от първите две издания. Фрагментирането на текста на отделни пасажии и техните наименования, предложено като новост, произтича директно или логически от самото съдържание. Подобен подход към текст е нормална практика както за религиозната, така и за научната литература. Така се прилага един аналитичен метод, чиято цел е поднасяне на текста на порции, за да се

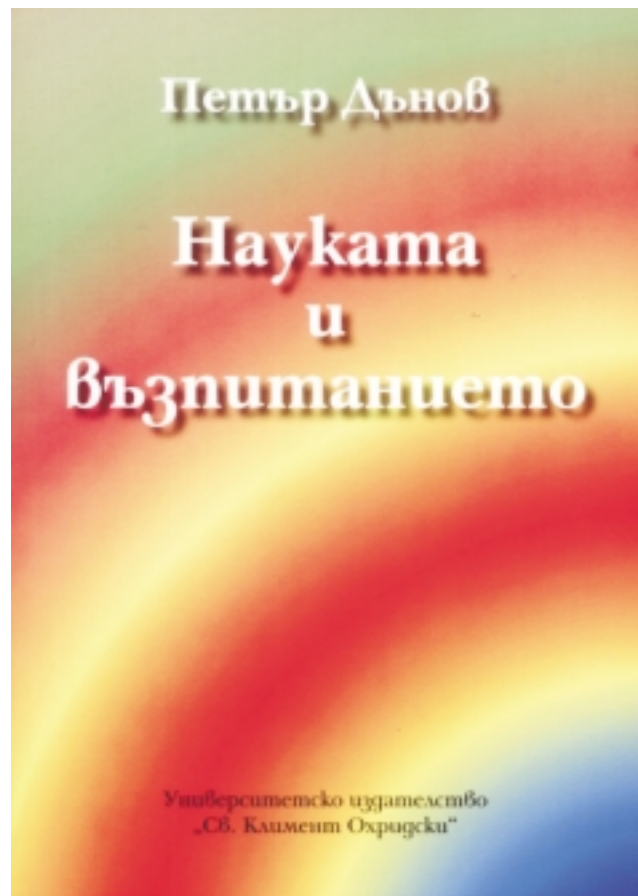
ориентира читателят по-лесно в сложната композиционна схема на произведението и съответно по-лесно да се изучава и цитира. С всичко това се надяваме да провокираме към мислене и откривателство, без, разбира се, да претендираме за авторитетност и изчерпателност.

Осъвременяването на езика на произведението и добавянето на някои нови научни данни целят да се изгради мост между поколенията и различните типове съзнания. Всяко поколение има право на собствен прочит и интерпретация на културното си наследство. Езикът – тази жива, динамична система – не търпи застой и закостеняване и ако той изгуби главната си функция – комуникативността, спира да бъде жив организъм. Едно произведение е живо, ако читателят успее да осъществи жива, органична връзка с писаното слово и неговия автор. Всяка ду-

ма, намерила място в настоящото издание, е подложена на строга преценка и при необходимост – на консултация със съответните специалисти.

Наличието на 150 обяснителни бележки осветляват празнотите на читателя в редица области на познанието. Част от цитираните имена и термини бяха с правописни грешки и фактологически несъответствия, а за друга немалка част беше невъзможно на този етап да се открият данни. Екипът подготвил и преработил това издание реши да финализира работата си, с оглед на това, читателят да може да стъпи на изследваното до момента и смело да надгражда. Самите ние като колектив имаме още какво да кажем и от какво да сме доволни, но със всички тези условности се надяваме, че допринасяме за изпълнението на задачата, за която се споме на по-рано.

От съставителите

За вътрешния човек

Истинският човек, това е именно „вътрешният човек“. Външността, общественото положение, чуждото мнение имат чисто условно значение. Те се отнасят към истинската драма на душата, към реалния човек, както декорациите към действащото лице. Те имат значение за него, за общия ефект на драмата, те са свързани с него, но центъра на тежестта си остава действащото лице, което живее, преживява радостите и страданията на героя.

Една от големите причини за страданията на днешното човечество е чисто външния декоративен живот. Колко много се държи на обстановка, етикеция, външен порядък, привидна вежливост, изискана усмивка – изобщо на всичко това, що хората не само привидно дължат един на друг; как дълбоко в душите си те са чужди един на друг, самотни, затворени, как често ненавиздат, когато се ръкуват или прегръщат; как чакат само да се отстрани предмета,

пред който се лицемерят, за да избухнат истинските чувства на ненавист и омраза!

Обаче всичко това става за сметка на тоя „вътрешен човек“. Днешното човечество се отнася с престъпно нехайство именно към него. То го товари, притиска, гнети, торози, задушават. То запушва устата му, която иска да извика от болка. То счита, че тоя „вътрешен човек“ е послушен слуга на „външния“, че може по негова заповед да люби или да не люби, да забрави, намрази и отново да залюби или изобщо – да мълчи.

Но ето, че напоследък започна да се говори много повече за тоя именно „вътрешен човек“. Нарекато го „подсъзнание“ и в него се откриха бездни, за чието съществуване нищо не се подозираше. Фройдовите „комплекси“ тикнаха психологията и психопатологията към нови пътища. Запрещаването пътищата на тоя „вътрешен човек“, неговото натоварване и претоварване с „подтиснати комплекси“ води към неговото заболяване или

даже осакатяване. Всяко чувство, което намира да се прояви и което се връща от съзнанието, прилича на затрупана динамитна запалка, която наистина се гуши някъде, от никого не подозирана, като чака само даден момент, за да хвърли във въздуха всичките условности, които са я подтискали. Даже самото натрупване на подобни „подтиснати комплекси“ вече по своя характер прилича на натрупването на венозните утайки в артериите и изобщо в тъканите, един вид „духовна артериосклероза“, която не е по-малко опасна от физическата. Така ние виждаме не един 20-30 годишен духовен артериосклеротик, усмихнат, пригладен, вежлив, а вече уморен от живота, неспособен за вдъхновена идея, непоправим пессимист, никому ненужен духовен инвалид, отпуснал лопатите на волята по механичeskото течение на животата.

Може би ще дойде време, когато „вътрешният човек“ ще заяви своите права, „подтиснатите комплекси“ ще

започнат повелително да искат думата. „Вътрешният човек“ ще потърси правото си да говори свободно и да премахне всяка преграда между него и „външния човек“.

Човечеството върви със стремителна бързина напред. Правят се завоевания от страна на техниката, които правят човека господар на пространството и времето. Човечеството ще си извоюва господство и над материалните нужди, които изглеждат днес за мнозина най-важните в живота. То не може и не бива да оставя незасегнат „вътрешния човек“. Той трябва да бъде освободен от веригите си. Човечеството ще трябва да стане господар на своите „подтиснати комплекси“. Тогава няма да има „външен“ и „вътрешен“ човек, а просто един цялостен човек, много по-хармоничен и по-свършен.

Как може това да стане? Ето големият въпрос.

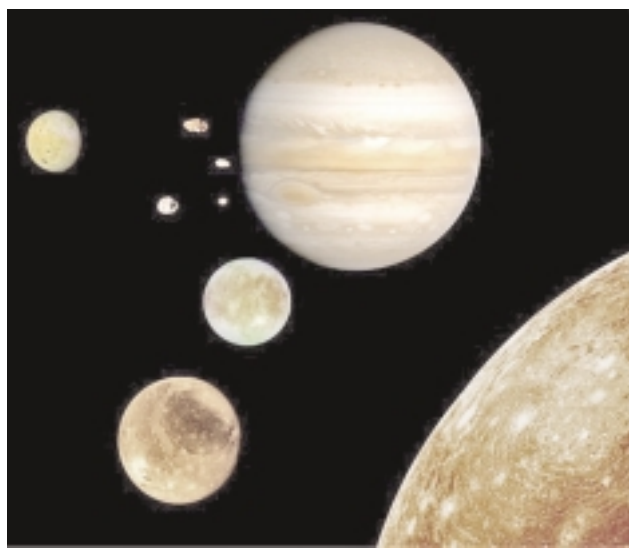
Д-р Стефан Кадиев
*(Статия публикувана в списание „Човекът“ (София), Г., 1931/32, кн.3, с.130-132)

Астрологична прогноза за 14.03 - 14.04.2007

Настоящият времеви интервал преди Духовната нова година и влизането на Слънцето в Овен е един подготвителен и пречистващ период, в който ученикът трябва да положи съзнателни усилия за своето духовно пречистване и повдигане.

Целият визиран период е под въздействието на троен аспект между планетите Юпитер, Сатурн и Нептун – Нептун и Сатурн се противопоставят при 20° съответно във Водолей и Лъв, но Юпитер от собствения си знак Стрелец хармонизира опозицията им. Този аспект изисква от хората съзнателна работа върху ценностната система и философските убеждения. Необходимо е приложение на идеите от Епохата на Водолея със вяра и духовен устрем, независимо от спиралките на стария манталитет и егоцентризм. Хората, родени в периодите 6-10.02, 9-12.05, 10-14.08, 11-13.11 и 9-13.12, ще са особено ангажирани с тази задача, като на 12, 16, 22 и 29 март Луната допълнително ще усили ситуацията.

В този период в Космоса се реализира точен съвпад между Гор-

ния Лунен Възел (показващ посоката на Еволюцията) и Уран в 18° от Риби. Това означава, че духовния свят ще изисква съзнателно служене на Христовите идеи по нов и нетрадиционен начин. В периода 30.03-3.04 Меркурий се включва в съпада като допълнително усилива менталните енергии и процеси.

Друго важно събитие в космоса е съпада на Марс с Нептун на 26.03 в 23° от Водолей, което ще даде волеви импулс за реализиране на възвишените идеали на Новата епоха, особено на хора, които са родени в периода 9-11.02.

На 16 март Венера, Меркурий и Плутон вли-

зат в троен хармоничен аспект в последните градуси съответно на Овен, Водолей и Стрелец. Това положение ще съдейства за избликване на творчески енергии от несъзнаваното в нашите умове и сърца, което е благоприятен момент за хората на изкуството. Хората, имащи важни астроточки в последните градуси на огнените и въздушните знаци, ще могат по-интензивно да се ползват от описания аспект.

Красив момент в Космоса се случва, когато Слънцето в Овен, Луната съвпаднала с Юпитер в Стрелец и Сатурн в Лъв образуват Голям тригон на 8.04. Това

е благоприятен момент за реализация на добри мисли, чувства и волеви импулси. Освен това, чрез този аспект може съзнателно да се трансформира и ликвидира отрицателна карма. Хора, родени с важни астроточки около 20° на огнените знаци, ще са особено ангажирани в разнообразни благоприятни ситуации. Трябва да се обърне внимание на съзнателното овладяване на комуникационно-словесните процеси около 10.04, защото всички благоприятни енергии от Големия тригон могат да бъдат разпилени, поради отрицателни мисли или слова, породени от дисхармоничния аспект между Меркурий и Плутон. От ученика се изисква будност и овладяност на характера, словото и мисловното тяло.

На 14.04 Луната преминава през знака Риби, като първо съпада с Марс, а после със съпада на Уран с Горния лунен възел. Това значително ще усили енергиите, произлизащи и свързани с Рибите, като най-висшата им реализация би било съзнателно волево усилие за приложение на Христовите Добродетели.

Филип Филипов

ЦВЕТНА ПРИКАЗКА

Едно време, отдавна, много отдавна, на Земята имало само Черно и Бяло.

Хора и треви, животни и цветя, планини и гори, реки и морета били бели и черни.

И добре си живеели всички твари, те не познавали другите краски, та не тъгували за тях.

Обаче един ден се случило нещо страшно и тревожно. Скарали се Черното и Бялото, че не могли Земята да поделат. А лютата им битка отроче дала - Сивото. След всяка среща на Бялото и Черното се явявало то, та почти целия свят превзело. Сивото ставало все по-силно и мощно, та разбрали двете враждуващи краски, че никой от тях няма да властва на Земята. Но срам ги било за помощ да молят, а гордостта им не позволявала да спрат. И продължавала безумна война надлъж и нашир, и никой не отстъпвал.

Нечувана сивота била навсякъде, където Бяло и Черно се срещали.

Пропищяло мало и голямо, и виковете чак до Небесата стигнали. И чул ги Ангелът, на когото била поверена Земята. И втурнал се със своите войнства, хора и твари да избява, но Сивото било вече силно.

Отишъл тогава Ангелът при Господа за помощ, а по белите му крила имало сиви ивици.

И чул Господ молитвата му и смилил се над Земята и всички твари, та нови краски създал - Бяло и Черно в хармония да живеят. Че ясно било - трета сила е нужна, та мир да има.

Явили се тогава Червеното, Оранжевото и Жълтото, Зеленото и Синьото, и най-накрая - Виолетовото. Коленичили пред Господа и пъстроцветна дъга около престолът Му засияла.

И рекъл им Господ: „Идете, чеда мои, та Земята и хората да оцветите, с багри и красота от сивота и безличие да ги спасите.“

На Червеното дал над Живота и Любовта да властва, и да оживотвори цялата Земя. На Оранжевото заповядал здравето и Правдата да пази. Като дошъл до Жълтото, Той му поверил ума и радостта на човека, та да е разумен и весел. Всичко, що расте и се развива, Господ обагрил в Зелено, да се радват тварите на плодородие и изобилие. А със Синьото той оцветил небето, та да напомня за Свободата и Истината, та с вяра и красота да живеят хората. На Виолетовото строго рекъл: „Иди и пази Царството Ми, защото на тебе сила и власт давам! Но с благост и почит действай, защото Милостив и Благ съм!“

Научили за това Бялото и Черното, та се примолчили: „Господи, двамина бяхме, та цялата Земя не поделихме, а Ти и други като нас пращаш. Обещаваме, всичко сами ще оправим, само Земята ни не отнемай!“

Та отговорил им Вечният: „Не война и бран, а мир ще има вече! Моят Мир и Милостта Си ви давам!“

И отсега нататък на Бялото било отредено на хората всичката си светлина да дава, да бъде чисто и свършено, пълно с всички краски. Но да има равновесие, на другия край Господ поставил Черното, и рекъл му от силата си на Бялото да заделя.

И така през всички нови краски потекла Силата Божия между Черно и Бяло, та нов и чуден живот на Земята дала.

Светла и цветна станала доскорошната сивота.

И ето че по багрени пътеки черното и тъмнината на светлина и виделина ставали. И заживели хората цветно и красиво, и шарена багреница живота им изпълнил.

Минало време, а сред живите краски и пълстър живот, едничка зебрата за древните дни напомняла.

София, 23 април 2006, Великден
Радислав Кондаков

Възкресение

Вятър вее – отвява тъжни мисли,
плисва дъжд - измива ядни скърби,
грейва Слънце – изтрива дребни сълзи.

Душата свободна, волна политна,
на облака бял доволна притихна.
Погледна отгоре Земя пременена,
с меки одежди, пъстри стъкмена.
Бистри потоци, чисти препасала,
с буйни дървета, зелени тя втасала
в чудната пролет да се натъкми.
Гледа душата хората весели,
грижи неради, тежки овесили.
Песни чудесни, омайни запели,
танци небесни, сияйни подели.
Радва се тя на мира благодатни.

На живото Слово Христово съратни
братя, сестри се радно прегръщат.
Деня благословен в миг те превръщат
в празник свещен. Земята загръщат
с мисли красиви.

Христос от Небето завръщат.
Гледа Той света обновен,
дава на всички мощен подем
към Бога да тръгнат честити, засмени,
надежда да вдъхнат на Земята блажени.

За туй Възкресение, Боже, мечтаех –
помсли душата – ето, изтраях.
Хиляда години се Тебе молих,
да Славя и търся не се уморих
и сега вече открих.
Сбъдна се Твойто Обещание Свише-
Земята пое по нови кръгове висши.

Жела Николова

ЛЮБОВ КЪМ БОГА

Съборни беседи, държани през лятото на 1931 г. Книгата обединява предишни издания на *Любов към Бога* и *Нашето място* - беседи, държани при Седемте Рилски езера, от 12 до 10 август 1931 г. и *Отиване и връщане*, съборни беседи, държани на *Изгрева*, в периода 19 - 21 август 1931 г.

Издателство Бяло Братство
Страници: 478
Луксозна корица
Корична цена 12 лв.

Братя и сестри, приятели,

Готово е за печат „Ръководство по Паневритмия“, превод на немски език на изданието от 2004 г. Тъй като в момента издателство „Бяло братство“ няма възможност да финансира това издание молим за вашата помощ. Отпечатването на 500 броя ще струва 3300 лева. Желаетелите да помогнат със средства биха могли да се обадят на: Светла Балтова 0897847654, Мария Кисова 0897847653, Ивелина Елмазова 0888228720

МИСЛИ ОТ УЧИТЕЛЯ

От времето на 22 март ще зависят много неща и работи. Важен е този ден. Човечеството върви по светлия път начертан от Ангелската йерархия, която управлява Вселената. И човек е печатът на цялото творение. Всички хора са заобиколени от тези разумни същества и те се грижат за тях и направляват живота им.

Ние трябва да се съобразяваме с новите закони, които Бог внася в света. Любовта трябва да изпълни въздуха и от старото да не остане нищо. Идва доброто! Вече злото ще му слугува, а доброто ще царува! Бог е, Който възраства нещата и всичко хубаво, което има в човека. Ние минаваме сега от Новия завет в Завета на Синовете Божии – Третия Завет – Прославянето на Синовете Божии, където човек ще прави добро на другите с Любов и те ще бъдат доволни много. Тогава, всички ще бъдат разумни. Та трябва сега хора, носители на новите идеи, защото ако нивата е посята, като дойде дъждът ще има какво да израстне, а ако не – ще израснат бодили.

Знайте, в света Доброто, Любовта, Правдата, Светлината ще победят. Това е само въпрос на време. Това идва на Земята, но трябва ни само душевна сплотеност и съгласие, за да сложим Любовта и братството като една обща основа в живота на хората. Идва вече в света новият човек с новата мисъл и ние всички трябва да мислим като него. Доброто идва, идете и работете, условията и възможностите се подобряват. Новите идеи проникват навсякъде и тези, които ги приемат са пригответени, напреднали души от паметивека.

Идеите идват от друг свят и преминават през милиони проводници. Възлюбете Бога и Новата епоха като дойде ще ликвидира всички сметки. Когато се завърши тази епоха, хората ще претърпят едно видоизменение и всяка плът ще слави Господа. А сега само готовите хора ще приемат това благословение, което идва. Епохата, в която живеем е много важна и трябва да използваме благоприятните условия на живота и да не отлагаме. Понапредналите ще имате повече условия за напредък, но всички ще придобият нещо.

Учете хубаво. Новите хора трябва да имат духовна сила, за да могат да помагат и на другите. А силата се дава само на добрите. Сега България е в еволюционната си фаза и тя се издига нагоре, та затова по-скоро това Учение ще се приеме от българите.

ЕДНА ОТВОРЕНА ВРАТА

Сняг и студ.
Слънце и капчуци.
Пролет - цветове и звуци.

Една врата се отваря отново...
Децата, радостни и весели, изскачат навън –
трепетни след зимното очакване.
Слънцето грее различно.
Вятърът вече не щипе, а гали – топло.
Идат първите птици от юг.
Мислите ни литват с тях – към Истината, към
вкъщи.

Пролет. Паневритмия.
„П“ – една отворена врата – магнетично
привличаща, обещаваща: път на надежда...
Кратка разходка нагоре.
Мълчание и музика, преплетени с ухание.
Далечен спомен за дома. Припомнено
послание.

Сърдечен поздрав. Преливаме се в другите.
Колко е хубаво: с Паневритмията пролетта е
по-дълга – чак до есента.
Всяка сутрин е пролет!
Всеки ден е лято!
Сетивата ни вече са гладни и жадни - събудени
за новото. То иде!
Толкова години търсихме хармонията някъде
отвън. Тя не живее тук.

Хармонията е далечна, рядка гостенка.
Всичките й пътеки – Мир.
„А Царството Божие вътре във вас е... То не
иде тъй, щото да се забелязва.“
Пролет. Паневритмия.

Слав и Светла Славови

Братски срещи

- ♦ От 1 до 6 април в с. Баня Карловско, се организира детски лагер. Цената е 80 лв., което включва три хранения (вегетариански), спане в стаи по трима. В станцията има малък басейн с минерална вода, безплатен за почиващите. Парно и топла минерална вода по чешмите. Има също и друг голям басейн, за който се плаща 1 лев на ден. Маршрутът е проучен и има организирана програма. За повече информация можете да се обърнете към брат Георги от Бургас: 0888865418 или 056/509 481
- ♦ На 25, 26 и 27 май 2007 година ще бъде организиран Мадарският събор.
- ♦ На 16 и 17 юни в Търговище ще се проведе ежегодният Детски форум.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Набор и коректор: Християна ЙОРДАНОВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,40 лв.